

HORARIS DE MISSES

ESGLÉSIA PARROQUIAL de SANTA MARIA

Feiners: 9.00 (Celebració de la Paraula)

19.30, missa (excepte els dimarts)

Dissabtes i vigílies: 19.30

Diumenges i festes: 9.00, 12.00 i 19.30

CAPELLA de SANTA ANNA (Quatre Vents)

Diumenges i festes: 10.30 (*bilingüe*)

CAPELLA de L'ANTIGA

Diumenges i festes: 10.00

CAPELLA del COL·LEGI SANTA MARIA

Diumenges i festes: 11.30 (*castellano*)

DESPATX PARROQUIAL

C/ Nou, 22 Tel. 972 33 05 74

santamariadeblanes@gmail.com

Dimarts i Dijous
de 8 a 9 del vespre.

Dimecres i Divendres
de 12 a 13.30 del migdia.

“La fam d'amor
és més difícil d'erradicar
que la fam de pa”.

(Teresa de Calcuta)

INTENCIONS DE PREGÀRIA

DISSABTE, 31: 19.30: Família Badia Surís. Al beat Sebastià Llorens i Telarroja (A.).

DIUMENGE, 1-VIII: 9.00: Intenció particular. **12.00:** Pel poble. **19.30:** Pere Bibiloni (A.) i Modesta Badosa Riera (A.).

DILLUNS, 2: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** (Celebració de la Paraula).

DIMARTS, 3: 9.00: (Celebració de la Paraula).

DIMECRES, 4: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** (Celebració de la Paraula).

DIJOURS, 5: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** (Celebració de la Paraula).

DIVENDRES, 6: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** (Celebració de la Paraula).

DISSABTE, 7: 19.30: Josep Costa Puig. Llorenç Framis i Josepa Puig Nonell. Famílies Puig i Llensa i Llorens i Telarroja. Família Sala Surís.

DIUMENGE, 8: 9.00: Josep Rabassa Bota. **12.00:** Pel poble. **19.30:** Joan Centrich Sureda

DILLUNS, 9: 9.00: (Celebració de la Paraula). **19.30:** Intenció particular.

DIMARTS, 10: 9.00: Intenció particular.

SERMÓ DE SANTA ANNA

Com cada any, publiquem en el Suplement el sermó de la Festa Major de Santa Anna, que enguany va anar a càrrec de Mn. Josep Casellas i Matas, fins ara rector de Santa Maria i Sant Joan Baptista de Pineda de Mar i Santa Susanna.

Germans i germanes, primer de tot permeteu-me expressar el meu agraïment a Mn. Enric, rector d'aquesta parròquia de Santa Maria de Blanes, per haver-me convidat a l'ofici de la festa major en honor de la patrona de la vila, santa Anna, i de sant Joaquim, la festa del qual també celebrem avui.

Gràcies, igualment, a Mn. Enric, per l'encàrrec de preparar aquesta homilia. Ho he fet en uns moments una mica moguts per a mi, ja que el curs que ve deixaré de ser rector de les parròquies de Pineda i Santa Susanna per passar a ser rector de Santa Coloma de Farners, Riudarenes i altres parròquies més petites dels voltants, succeint un capellà fill de Blanes, Mn. Ramon Alventosa i Montfullella, que continuarà col·laborant com a adscrit a Santa Coloma.

De la vida de santa Anna i de sant Joaquim en sabem poques coses, no en

coneixem els detalls. Ens en parlen alguns evangelis apòcrifs. De fet, allò que en sabem és molt important: van ser els pares de la Verge Maria i, per tant, els avis de Jesús. Per aquest darrer motiu, les figures de santa Anna i sant Joaquim ocupen un lloc destacat en el missatge que el papa Francesc va publicar per a la **1.ª Jornada mundial dels avis i la gent gran**, que ell mateix va instituir i que celebràvem ahir, i de la qual avui ens continuem fent ressò.

Segons la tradició, Joaquim i la seva esposa Anna patien perquè anaven passant els anys i no tenien fills. Demanaven a Déu que el seu desig s'acomplís i, finalment, un àngel es va aparèixer a Joaquim i li va anunciar el naixement d'un fill –una filla: Maria, que seria més tard la mare de Jesús–. Aquell matrimoni, doncs, afectat per la desgràcia de no poder tenir fills, ara és un matrimoni feliç.

Sant Joan Damascè, referint-se a Joaquim i Anna, parla de “matrimoni feliç” i diu que tota la creació els és deutora. Sí, tots estem en deute amb santa Anna i sant Joaquim, perquè es troben a les arrels d'aquell que encapçalarà una nova humanitat, una nova creació: Jesucrist, el fill de Maria.

Deia que sabem poques coses de la vida de santa Anna i sant Joaquim. Sabem, això sí, alguna cosa més del culte que va tenir santa Anna –culte que es va difondre àmpliament i que va ser més extens que el que va tenir sant Joaquim. Aquest culte o veneració de santa Anna ja existia al segle VI a Orient i al segle X, o potser abans, a Occident.

Santa Anna i sant Joaquim encaixen perfectament en el grup d'aquells "justos" dels quals parlava Jesús a l'evangeli d'avui. Uns "justos" que desitjaven veure allò que els contemporanis de Jesús podien veure, però no els va ser possible. Anna i Joaquim es trobaven, en aquest sentit, en una situació més desfavorable que Moisès. Perquè Moisès almenys va entreveure la terra promesa a la qual es dirigia, mentre que no sembla que Anna i Joaquim poguessin veure –ni tan sols de lluny estant– l'obra redemptora de Jesús.

Però això no obsta perquè ells estiguessin plenament implicats en aquelles generacions que van precedir l'arribada del Salvador –Jesús– i que la van preparar, precisament comportant-se com a veritables justos. I el just no és simplement aquell o aquella que compleix unes lleis –la llei de Déu– o unes normes, sinó que és aquell o aquella que manté una relació bilateral, de veritable amistat amb Déu, que es tradueix en una disponibilitat a l'hora de complir la seva voluntat.

Anna i Joaquim tenen, doncs, aquesta categoria de "justos", o d'"homes piadosos", per dir-ho amb paraules de Jesús, fill de Sira (1.ª lectura). Els homes i dones piadosos són aquells i aquelles que mantenen una relació estreta amb Déu i que li són fidels –a ell i a la seva llei–, malgrat trobar-se en contextos d'adversitat, amb invitacions a seguir altres déus o altres lleis que no són les del Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob. Per això Jesús, fill de Sira, un autor del segle II abans

de Crist, fa l'elogi dels homes piadosos, dels qui en el passat s'han mantingut fidels a l'aliança. Fa, doncs, aquest autor, un bon exercici de memòria històrica. Els jueus del segle II abans de Crist tenien molta història al darrere, amb personatges com Abraham, Moisès, David o Salomó, per citar-ne només alguns. Avui, els cristians també tenim molta història al darrere i, en aquest dia, fem memòria de dos dels seus personatges importants: Anna i Joaquim. I en destaquem el fet de ser persones grans, i referents per a les persones grans d'avui. La vida d'aquestes persones grans, ens diu el papa Francesc en el missatge suara esmentat, té tres pilars –que trobem també en la vida d'Anna i de Joaquim.

El primer pilar és la memòria. Recordar i ajudar a mantenir viu el record d'allò que ha passat i, més concretament, d'allò que Déu ha fet en el passat a través d'aquests justos i homes piadosos.

El segon pilar és la pregària. Anna i Joaquim eren persones que pregaven, i Déu va escoltar la seva pregària. La pregària de les persones grans –i de tothom– conserva, avui, tot el seu sentit i contribueix al bé i al progrés del món i de l'Església. Pregar no és simplement una manera d'ocupar el temps ni, encara menys, una manera de perdre'l, sinó que té el seu sentit i la seva eficàcia.

I el tercer pilar són els somnis. Les persones grans han de continuar somiant un futur millor, caracteritzat per la pau, la justícia i la solidaritat. Potser tindran malsons, o patiran insomni, especialment en aquest temps de pandèmia i amb les preocupacions que aquesta pandèmia comporta. Però els grans hauran de continuar somiant perquè els més joves puguin tenir noves visions, i aquestes visions, enriquides amb la saviesa i l'experiència dels grans, siguin sòlides i no purament il·lusòries.

Siguem, doncs, tots plegats –persones grans i no tan grans de Blanes i d'arreu– gent de memòria, de pregària i de somnis. I acabo amb unes reflexions que els bisbes de Catalunya van incloure en el document que van publicar ara fa mig any, al gener de 2021, amb motiu dels 25 anys del Concili Provincial Tarraconense. Parlant de la missió de l'Església en aquest context de pandèmia. Diuen el següent: "Entre els malalts, que han mort o han superat la malaltia, més de la meitat són ancians. A les residències o a casa, als hospitals i als sociosanitaris, els ancians han estat colpits de manera greu, i això ens obliga a fer una reflexió profunda sobre

com acompanyar-los, ja que sense ells no hi ha futur, guardians com són de la memòria i persones que susciten la misericòrdia i l'afecte. No podem deixar sols els malalts i els ancians, visquin on visquin, a casa o a les residències o hospitals. És una tasca de tota la comunitat cristiana. Europa és i serà, encara més en els pròxims anys, un continent d'ancians, i caldrà posar en pràctica l'amor de Jesús pels qui pateixen malalties o viuen la seva condició d'ancians".

Jo hi afegiria, simplement: que així sigui, i que ens hi ajudi, a fer-ho possible, la intercessió de sant Joaquim i santa Anna. □

MOVIMENT PARROQUIAL

S'HAN CASAT:

24-VII: Jaume Clarà Nieto i Judit Segura Sánchez.

DIFUNTS:

24-VII: Isabel García Miranda (95 anys).

30-VII: Encarnación López Jiménez (88 anys).

31-VII: Eulalio Donate Huerta (76 anys).

Jesús diu:
"Jo soc el pa
que dona la vida:
els qui venen a mi
no passaran fam,
els qui creuen en mi
no tindran mai set.

(Joan 6, 35)

